

مرکز مجازات امام صادق علیه السلام

سیوطی

جلسه (۱۳۰) ۲۶

استاد: وافی یزدی

موضوع: اِعمال مصدر/اسم فاعل

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

اِعمال مصدر

نکته ۱: مصدر گاهی به ظرف اضافه می شود (به دلیل توسع در ظروف) و مابعد آن را مرفوع یا منصوب می کند: حبّ یوم عاقل لهوا صبی

نکته ۲: تابع مضاف الیه مصدر را می توان جر داد یا تابع محل قرار داد:

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

مثال اول: مشی الهلوك علیها الخعیل الفضل

مثال دوم: مخافة الإفلاس و اللّیانا

نکته ۳: اسمی که تابع مفعول مجرور است، هنگام حذف فاعل، علاوه بر مجرور و منصوب کردن، می تواند مرفوع نیز بیاید.

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

اِعمال اسم فاعل

اسم فاعل اسمی است که از مصدر ساخته شده، هم وزن مضارع است و دلالت بر فاعل مصدر می کند.

نکته ۱: اسم فاعل برخلاف مصدر، به فاعل خود اضافه نمی شود.

امام صادقؑ آنلائیو مدرسو

نوآته ۲: اسم فاعل مانند فعلش عمل می کند به شرطی که دلالت بر زمان ماضی نداشته باشد ولی اگر الف و لام داشت، شرط زمانی لازم نیست رعایت شود.

نوآته ۳: اسم فاعل برای عمل کردن، باید به یکی از موارد زیر تکیه داشته باشد:

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

۱- استفهام: اضاربُ زیدُ عمرًا

۲- حرف نداء: یا طالعاً جبلاً

۳- نفی: ما ضاربُ زیدُ عمرًا

۴- موصوف: مررت برجلٍ ضاربٍ زیداً

۵- ذوالحال: جاء زیدٌ ضارباً عمرًا

۶- خبر: زیدٌ ضاربٌ عمرًا

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv

ImamSadiq.tv